

**Results of the
'TURKEY CAMPUS 2009'
about the
'Potentials for Eco Tourism in the
Village of Şirince'**

Road Map to Responsible Tourism in Şirince

The Students of the "Turkey Campus 2009"
("Turkey Campus 2009" Öğrencileri) :

(Atila Aybars, Delphine Crayssac, Elvan Songun, Emmanuelle Lamotte, Hayrı Dağlı, Jerneja Lesnik, Julie Bouchereau, Katri Pille, Merve Özeren, Mirjam Averin)

Editor (Editör): Bahar Suseven

Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği (G.A.S.-Der),
Bilim Serisi

© G.A.S.-Der, 2009

Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği
Nail Çakırhan Sok.9
48650 Akyaka/ Muğla

Tel/ Faks: 0252 243 4334
e-posta: gasder@smileadsl.com
URL: www.akyaka.org/dernek

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının herhangi bir bölümü,
yazarın izni olmaksızın yeniden basılamaz ya da çoğaltılamaz.

Yayıma hazırlayan: Bahar Suseven, Thomas Schmitz

Çeviri ve Redaksiyon: Bahar Suseven, Mustafa Ateş,
Atila Aybars, Elvan Songun

Grafik/ Fotoğraflar: Turkey Campus 2009 Arşivi

Tasarım ve Uygulama: Bahar Suseven, Thomas Schmitz

Baskı: Gökova-Akyaka'yı Sevenler Derneği (G.A.S.-Der)

ECO TOURISM ???

All over the world the term ‘Eco Tourism’ is used for a different approach to tourism. During the Campus we realised that tourism can never be fully ecological, because it always has an impact on its surrounding. Therefore we decided to change the term for our use into ‘Responsible Tourism’.

Our definition:

“Responsible Tourism respects and helps to preserve local natural and cultural values and heritage by increasing ecological awareness of the local population and visitors. It increases the educational level of all related groups, thus enabling the local population to actively participate in decision making and other democratic processes. Responsible Tourism is sustainable and leads to long term benefits for the local population by creating local economical opportunities.”

Responsible Tourism should come out of conviction, should be honest and should not be used for “Green Wash”. It should not imply tourism in pristine areas and should not be used as an excuse for further destructive development.

We have still mostly used the term ‘Eco Tourism’ in the texts, since it is the generally accepted expression.

EKO TURİZM ???

Tüm dünyada ‘eko turizm’ terimi farklı turizm yaklaşımları için kullanılıyor. Kampus çalışma süresince farkına vardık ki turizm tamamı ile ekolojik olamaz, çünkü her zaman için çevresine bir etkisi olmaktadır. Bu sebeple biz de kendimiz için tanımı ‘Sorumlu Turizm’ olarak değiştirdik.

Bizim tanımımız:

“Sorumlu Turizm, yerli halk ve ziyaretçilerin ekolojik farkındalığını arttıran yerel, doğal ve kültürel değerlere ve mirasa saygılı, korumacı turizmdir. Tüm ilgili grupların eğitim seviyelerini artırır, böylece yerel nüfusun karar verme ve demokratik süreçlere aktif bir şekilde katılmalarını sağlar. Sorumlu Turizm sürdürülebilirdir ve yerel ekonomik fırsatlar yaratarak yerel halka uzun vadede yol göstericidir.”

Sorumlu Turizm inançtan çıkmalı, dürüst olmalı ve göz boyama olarak kullanılmamalıdır. Aynı zamanda dokunulmamış bölgelerde turizm uygulanmamalı ve gelecekteki yıkıcı gelişmeye bir bahane olarak kullanılmamalıdır.

Genel kabul görmüş ifade bu şekilde olduğu için yazı içerisinde çok kereler ‘Eko Turizm’ terimini kullandık.

Why ‘Campus’? Why us? Why ‘Eco Tourism’? Why Şirince?

These are definitely the most frequently asked questions we had to answer during the long preparation period of our first ever ‘campus’ in Turkey.

For quite a while now I, personally as a consultant and since the beginning of 2009, our NGO, the ‘Friends of Gökova-Akyaka’ (G.A.S.-Der) are working successfully together with our French partner organisation CME/ GEC (Mediterranean Centre for the Environment/ European Group of Campuses). The CME/GEC has been organising summer schools and volunteer work camps in the West Mediterranean since many years, so the plan to organise a campus in Turkey seemed logical. All involved partners are experienced organisers, love to transmit knowledge and take their conservation tasks very seriously. Out of a multitude of reasons it still took us more than three years from the first idea to the final realisation of the ‘Turkey Campus 2009’.

The French sponsor for the Turkish side is the Region PACA, (Region Provence-Alpes-Cotes d’Azur), who has an agreement with the Izmir Province Government, therefore whatever we would plan had to be located in the province of Izmir. CME/ GEC and PACA required that the contents for this kind of campus should have to do with ‘Eco Tourism’.

The very general outline of eco tourism might be clear, yet it has a multitude of definitions and only rarely is it implemented ethically correct. Still, it is ‘softer’ than conventional tourism, it involves local people instead of disregarding them or merely using them as ‘servants’, it should be including cultural and natural aspects and finally it should help to preserve all these values, too...

So- wow! Eco Tourism in Izmir??? One of the main tourism provinces of Turkey? Beaches, posh holiday resorts, magazine values come to mind... everything but ‘ECO’. At least if you know that the abbreviation ‘eco’ stands for ‘ecological’ NOT for ‘economical’...☺

We had to get away from the sea, we had to think differently, in the direction of culture, nature, tradition. Of course adding these values up you to have to think about Selçuk, district of archaeological riches, like Ephesus, shadowed by two ancient castles, sheltering the grave of St. Mary- you can not get more culture than this. From there to lovely Şirince it takes literally only a few steps

Niçin ‘Kampus’ ? Niçin Bizler? Niçin ‘Eko Turizm’ ? Niçin Şirince?

Türkiye’deki bir ilk olan ‘Kampus’ çalışmamızın uzun hazırlık dönemi boyunca bize en çok yöneltilen ve en çok cevaplamak zorunda kaldığımız sorular şüphesiz bunlardı.

Yönetiminde bulunduğum sivil toplum örgütümüz Gökova- Akyaka’yı Sevenler Derneği olarak 2009 başından beri, ve artık uzunca sayılabilecek bir süreden beri, kendim şahsen danışman olarak, Fransız partnerimiz CME/GEC (Akdeniz Çevre Merkezi/ Avrupa Kampus Grupları) ile işbirliği içindeyiz. Partnerimiz uzun yıllardan beri batı Akdenizde yaz okulları ve gönüllü çalışma kampları düzenlemektedir. Böylece Türkiye kampusu gündeme gelmiştir. Düzenleyici tarafların her biri organizasyon deneyimi yüksek, bilgiyi paylaşmayı seven, korumacı değerlerine bağlılığı yüksek kuruluşlardır. Yine de bir çok farklı nedenden ötürü Türkiye kampusunun düzenlenmesi hazırlığı ilk fıkirden bu güne üç yıldan fazla süre almıştır.

Türkiye’ye destek veren Fransız sponsor REGION PACA (Provanz-Alpler-Kotazur Bölgesi Örgütü)’nin İzmir Valiliğiyle bir anlaşması olduğundan projeyi İzmir’de detaylandırmamız gerekmekteydi. CME/ GEC ve PACA kampus içeriğinin Eko Turizm olması gerektiğini belirlemiştik.

İçerik konusu olarak ‘Eko Turizm’ genel tanım olarak yeterince net bulunabilir. Fakat bu tanımın çok geniş uzantıları olabilecek şekilde anlaşılması yaygın görülen bir husustur. Gerçekten doğru muhtevasıyla kavrandığının gözlenmesi hali daha nadirdir. Baskın turizm anlayışından farklı olarak bölge insanlarını dışlamayan, görmezden gelmeyen, onları sadece ‘hizmetçi’ olarak kullanma fikri gütmeyen, kültürel ve doğal varlıkları işin içine katan ve bu değerleri koruyup gözetmeye katkıda bulunan daha ‘yumuşak’ bir turizm anlayışıdır söz konusu olan.

Ve böylece “İzmir’de eko turizm ha!” noktasına geldik. İzmir Türkiye’de turizm faaliyetinin en yoğun olduğu bir vilayettir. Dolu plajlar, gösterişli tatil merkezleri, magazine değerlerin odak noktası bir kent ve eko turizm. Nasıl olacaktı? ‘Eko’ ön ekinden kastedilenin ‘ekonomi’ değil ‘ekoloji’ olduğunu vurgulamak zorundaydık...☺

İşe başladığımızda denizden uzaklaşmamız, farklı düşünmemiz, kültüre, doğaya ve geleneksele yönelmemiz gerekiyordu. Elbette bu kriterlerle yola çıktığımızda da Efes gibi muhteşem arkeolojik zenginlikleri olan, Meryemana’nın kabrini barındıran, iki eski zaman kalesinin gölgesindeki Selçuk ilk akla gelen seçenek oluyordu; kültür adına daha fazlasını aramak gereksizdi. Buradan adı

and you are in a cool, mountainous little village of Greek origin; nice and partly restored architecture, attractive. And- we knew Şirince from many years ago, when its inhabitants started to make homemade peach wine and sold dried figs and other natural goods. That sounded quite right for our campus plans. What complemented our plans perfectly, has been the warm welcome we received in both Selçuk and Şirince during our preparation period. Not only that, but we did get the much needed support which really enabled us to realise the campus. On top of all of this, we have been shown the most ideal location for a summer school one could think of. We could not believe our good fortune when we were introduced first to the Mathematic's Village and when we were accepted to carry out our plans there, we were more than happy.

We realised that we had to design our curriculum and syllabus on different levels. The campus and our work there should leave a footprint, something durable, usable, something that would make sense to people living and working in Şirince as well, as be of use to anyone interested in eco tourism. So, the tangible outcome of the campus should be a 'handbook' about the potentials of eco tourism in Şirince, but our students should not only learn about 'eco tourism' but acquire the necessary tools to research, to analyse, to desktop publish a book like this, too.

Looking back, we think that we were extremely lucky to have been able to organise the campus in Şirince, it was a good choice. The decision about a 'multi faceted' syllabus enabled our group to present a quality result, was a good decision, too. The group was marvellous- disciplined, ambitious, committed, hard working and high spirited. The handbook itself has emerged in a real team spirit, it is a group product, 'our baby' - the best proof that a "small group of individuals" can work miracles!

Thank you all for your support and help, for the nice experience, thank you for the handbook, thank you for participating!

Bahar Suseven
G.A.S.-Der Chairwoman
Coordinator and Lecturer
Turkey Campus 2009Şirince,
Summer 2009

gibi şirin Şirince'ye ulaşmak gerçekten bir kaç adımlık yoldu, tepeler üzerine kurulu bu güzel mübadele öncesi Rum köyü, kısmen restorasyon görmüş yapıları ile çekici bir mimari dokuya sahipti. Şirince'yi yıllar öncesinden, sakinlerinin ev yapımı şeftali şaraplarını, kurutulmuş incirlerini ve diğer doğal ürünlerini dışlarındaki çevreye sunmaya başladıkları ilk dönemlerden beri biliyorduk. Kampus planlarımız için tam da arzuladığımız özelliklere sahipti. Hazırlık dönemimizde planlarımızı tamamlayan en önemli şey ise gerek Selçuk'ta gerek Şirince'de karşılaştığımız sıcak kabullenme oldu. Hüsnu kabulün de ötesinde, gereksinim duyduğumuz ve kampus etkinliğimizi gerçekleştirebilmemizi asıl sağlayan desteği de burada bulduk. Bu kapsamda zikredilmesi gereken en önemli husus, bir yaz okulunun gerçekleştirilebileceği ideal mekanın bize gösterilmesi oldu. Matematik Köyünü ilk gördüğümüzde ve planlarımızı burada gerçekleştirebileceğimiz bildirildiğinde iyi talihimize inanmakta güçlük çektik, ziyadesiyle mutlu olduk.

Müfredatımızı birkaç farklı seviyede tasarlamamız gerektiğini fark ettik. Kampus ve oradaki çalışmamız, kalıcı, işe yarar, gerek Şirince'de yaşayan ve çalışan , gerekse eko turizm ile ilgilenen herkesin aklına yatan, yararlı bir katkı yapmalı bir iz bırakmalıydı. Öyleyse kampusun elle tutulabilir çıktısı , Şirince'de eko turizm potansiyelleri üzerine bir el kitabı olacaktı. Ama ilave olarak katılımcılarımızın kendilerinin eko turizmi öğrenmelerinin ötesinde, eko turizme ilişkin araştırmalar, değerlendirmeler yapmaları ve bunları bilgisayar ortamında yayınlatabilecekleri yetkinliğe ulaşmaları hedeflenecekti.

Geriye dönüp baktığımızda kampusumuzu Şirince'de gerçekleştirebildiğimiz için çok şanslı olduğumuzu, ve Şirince'nin doğru seçim olduğunu düşünüyoruz. Birden-çok seviyeli müfredat tercihimizin de doğru tercih olduğunu, aldığımız sonucun kalitesini yükselttiğini düşünüyoruz. Grubumuzun öz disiplini çok yüksek, öğrenmeye açık, kendini adanmış, çalışkan, yüksek motivasyonlu olduğunu belirtmeliyim. El kitabının kendisi- bebeğimiz- zaten ekip ruhunun ve çalışmasının ürünü, bir 'grup eseri' olarak gelişti. "Az sayıda bireyin oluşturduğu bir ekibin mucizevi sonuçlar üretebileceğinin" örneği oldu.

Destek ve yardımlarınız için, bize bu güzel deneyimi yaşama fırsatı verdiğiniz için, el kitabı için ve katılımınız için çok teşekkür ederiz.

Bahar Suseven
G.A.S.-Der Başkanı
Koordinatör ve Okutman
Türkiye Kampus 2009
Şirince, 2009 yazı

Turkey Campus 2009

15.08- 05.09.2009

Şirince/ İzmir

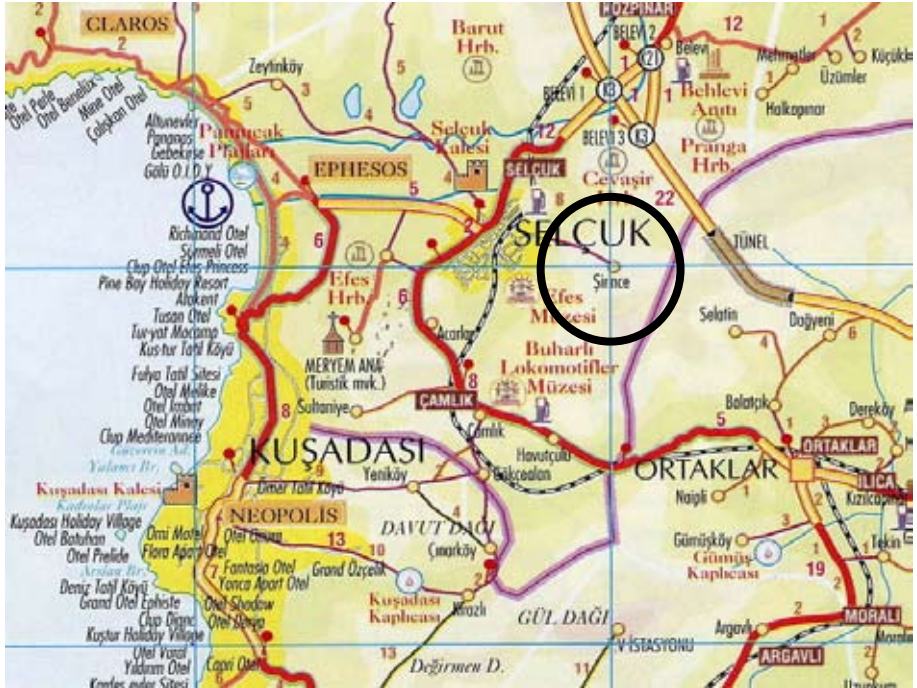
→ Mirjam Averin (Estonia/ Estonya), Julie Bouchereau (France/ Fransa), Atila Aybars (Turkey/ Türkiye), Jerneja Lesnik (Slovenia/ Slovenya), Emmanuelle Lamotte (France/ Fransa)

→ Delphine Crayssac (France/ Fransa), Elvan Songun (Turkey/ Türkiye), Coordinator/ Koordinator: Bahar Suseven (Turkey/ Türkiye), Merve Özeren (Turkey/ Türkiye), Katri Pille (Estonia/ Estonya), Hayrı Dağlı (Turkey/ Türkiye)

Şirince is a small village that already started a form of eco tourism some years ago. The inhabitants developed skills like wine making and other handi-crafts into micro tourism businesses. Parallel they began to restore and renovate the old houses of the town as pensions and small hotels, but carefully protected the local style.

The nearby city of Selçuk is a well known tourism destination, because of its important antique sites like Ephesus, St.Jean and St.Mary.

Şirince bir müddetten beri bir tür eko turizme zaten yönelmiş küçük bir köydür. Köy sakinleri şarap, yapımı, el sanatları ürünleri üretimi gibi mikro turizm becerilerini geliştirme başarısını göstermişlerdir. Bunların yanı sıra köyün binalarını yerel tarzı koruyarak onarıp restore ederek küçük pansiyon ve otellere dönüştürme sürecini başlatmışlardır.

Yanı başındaki ilçe merkezi Selçuk, Efes antik kenti, Meryemana Evi ve Sen Jan kilisesi gibi eski yapılarıyla tanınmış bir turistik çekim alanıdır.

HISTORY AND TRADITIONS - ŞİRİNCE, THE „LAST EPHEUS“

To be interested in Şirince, means being interested in the history of Turkey.

The first inhabitants of Şirince arrived in the 5th century AC, after the port of Ephesus was moved to Scala Nova. The port was silted up and so the people of Ephesus had to find another place for their ships. This is how Şirince became the ‘Last Ephesus’.

According to a legend, another version exists, saying that the first inhabitants of Şirince were Greek servants liberated by the Aydınoğulları, finding asylum in the village. Not to attract the attention of their persecutors, they called this village Çirkince, which means ‘ugly’. However, other names are mentioned, too: Kirkindjé or Kirkidjé. This name is mentioned in the 17th century in the memories of a savant priest Edmund Chishull who travelled Turkey. Already then, Kirkindjé was famous for its flora.

The story of Şirince is very much linked to the history of Turkey. Indeed, like many cities in Turkey, its population had to migrate. During the years after the treaty of Lausanne, the ethnic Greek and Turkish minorities who lived in Turkey and Greece, had to return to the countries of their origin. After the Greeks left, Çirkince became totally deserted, uninhabited, until the Turks of the three main cities of Greece (Saloniki, Kavala in the North and Provusta, in the South of Greece), ‘came back’ to the village, which began to live again.

The name of the village changed after the visit of the Governor of İzmir in 1924. The Governor allegedly said: „A place so pleasant does not deserve to carry the name Çirkince. It can only be called Şirince“, meaning ‘cute’. So, Çirkince became Şirince.

The new inhabitants were interested in arboriculture¹, which explains the variation of products in relation to soil: the production of peaches, wines, olive oil.

During the Ottoman Empire, Şirince counted about 5.000 inhabitants and about 1.500 during the 19th century. Nowadays, Şirince has 700 inhabitants and is a small and quiet village.

¹ *Arboriculture is the science and art of caring for trees, shrubs and other woody plants in landscape settings. (<http://urbanforestry.ifas.ufl.edu/Terminology.shtml>, 2009).*

TARİH VE GELENEKLER - ŞİRİNCE, “SON EFES”

Şirince'yi incelediğinizde, Türk tarihini de incelemiş oluyorsunuz.

Şirince'nin ilk yerleşimcileri İS 5. yüzyılda Efes limanının Kuşadası'na doğru çekilmesinden sonra buraya gelmişler. Bu liman zamanla alüvyonlarla dolduğundan Efesliler kendilerine başka bir yer bulmak zorunda kalmışlar.

Fakat diğer bir hikayeye göre, buraya ilk yerleşenler Aydınogulları'ndan tarafından serbest bırakılıp buraya sürülen kölelerdir. Dikkat çekmemek için de buraya çirkin anlamına gelen ‘Çirkince’ adını verdiler. Bununla birlikte başka bir isminden de bahsedilir: Kirkindje veya Kırkınca. Bu isim 17. yüzyılda Türkiye de dolaşmış bir papaz olan Edmund Chishull'un anılarında da geçmektedir. Kırkınca bitki örtüsü ile de meşhur bir yer idi.

Şirince'nin geçmişi Türkiye'deki diğer şehirlerde olduğu gibi, göçebe hayat süren Türkiye'nin tarihi ile de eşleşmektedir. Lozan antlaşmasından sonraki yıllarda Yunanistan ve Türkiye'de yaşayan azınlık durumundaki Yunan ve Türkler kendi ülkelerine dönmek zorunda bırakılmışlar. Yunanlar Çirkince'yi terk ettikten sonra Selanik, Kavala ve Provusta dan gelen Türkler yerleşinceye kadar köy bakımsız ve kimsesiz kalmış, Türkler geldikten sonra tekrar canlanmıştır.

Köyün adı 1924'te İzmir Valisinin ziyaretinden sonra değiştirilmiş. Vali "Bu kadar sevimli bir yer Çirkince olarak anılmayı hak etmiyor, Bence Şirince olarak anılmalı" diyerek, Çirkince adını Şirince olarak değiştirmiş.

Yeni yerleşenler Şeftali yetiştirilmesi, şarapçılık ve zeytin yağı gibi toprakla alakalı Arborikulturizmle (meyve ağacı dikimi) ilgilendiler.

Osmanlı İmparatorluğu zamanında 5.000 olan nüfus 19. yüzyılda 1.500 civarında idi. Şimdilerde ise 700 civarında nüfusa sahip küçük ve sakin bir köy.

Daily Life of Villagers in the Past

The centre of the Şirince Village represents the core of the village life. It is the place where villagers (mostly men) take time off from their daily duties and spend time together. Aspects of community life in the past were more developed than today.

Today some coffee places in the village centre have been closed down or replaced by more profitable restaurants.

In the past women had three main tasks - taking care of their children, working on the fields with their husbands and cooking. During their free time they occupied themselves with needle work, and made beautiful hand worked embroideries.

The main occupation of the villagers was farming and working in the vineyards and orchards ca 2km outside the village (called *Beylik İçi/ Bayır*). Men, women and children lived together their whole life as one big family, since children did not move outside the village after their marriage.

The ones who did move (to study or rarely, for marriage), were coming back for long holidays, not only for daily visits as happens today.

Customs and Traditions

Many customs and traditions from the past are still kept alive today –more interesting – are still taking place in public. Among those rich wedding traditions with wedding parties, funeral procedures, circumcisions and farewells for soldiers joining the army have to be mentioned.

Wedding ceremonies are divided in two parts; the preparation time and the actual wedding day. Preparation time is about asking for the hand of the girl in marriage (boy's father ask girl's father for permission) and waiting for the answer. As soon as the girl's father gives permission for the marriage, the engagement period with all the preparations starts. Preparation time has two levels; a material and an immaterial one. The first one is about exchanging gifts by the groom's and bride's families, the second is about strengthening relations by visiting each other more often. The actual wedding ceremony begins on Friday and goes on until Sunday noon. Traditional wedding dishes are made with the help of the neighbours.

Another tradition in which solidarity has great importance, are funerals. Neighbours share the work during the preparations for funerals. This communal effort is manifested in the big crowd gathering for the funeral, praying together and in the neighbours bringing food to the deceased persons house for 10–15 days and sharing their sorrow.

Köylülerin Geçmişteki Günlük Hayatı

Şirince'nin merkezi köy hayatının gerçeğini temsil ediyor. Burası köylülerin (genelde erkeklerin) günlük işlerinden ayırdıkları ve bu zamanı birlikte geçirdikleri yerler. Geçmişteki toplumsal yaşantı görünümü bugüne kıyasla daha gelişmiş durumdaydı.

Bugün bu kahvelerin bir kısmı kapanmış yada daha karlı olan restoranlara dönüştürülmüş.

Geçmişte kadınların yapmaları gereken üç ana görevleri vardı; çocuklara bakmak, tarlada kocaları ile birlikte çalışmak ve yemek pişirmek. Boş zamanlarındaki uğraşları ise dikiş nakış idi ve çok güzel el yapımı nakış işlerlerdi.

Köylülerin temel uğraşları çiftçilik, bağcılık ve köyün 2km dışarısında bulunan (Beylik içi/ Bayır olarak anılan) meyve işçiliği idi. Çocuklar evlenip köyden dışarıya taşınana kadar, erkek, kadın ve çocuklar hayatları boyunca bir arada büyük bir aile olarak yaşarlardı.

Taşınanlar (eğitim yada evlilik sebebi ile) bugünlerde olduğu gibi sadece günlük ziyaret olarak değil uyun tatillerde de köye gelirlerdi.

Örf ve Adet

Geçmişteki birçok alışkanlık ve gelenekten bir kısmı hala ayakta durmakta ve daha ilginç halk tarafından uygulanmakta. Bunların arasında, düğün gecelerini de içeren zengin düğün gelenekleri, cenaze törenleri, sünnet ve askere gidenlerin uğurlanma törenlerinden bahsedilebilir.

Düğünler ikiye ayrılırdı, hazırlık dönemi ve düğün günü. Hazırlık dönemi evlilik için kız isteme (erkeğin babasının kızın babasından evlenmeye izin istemesi) ve cevabı beklemesi idi. Kızın babası izin verir vermez de nişan ve diğer hazırlıklara başlanırdı.

Hazırlıklar maddi ve manevi olarak yapılırdı, birincisinde kız ve erkek aileleri birbirlerine hediyeler alırlardı, diğerinde aradaki bağı güçlendirmek için sık sık ziyaretlerde bulunurlardı. Düğünler genelde Cuma günü başlar ve Pazar gecesine kadar sürerdi. Geleneksel düğün yemeği komşuların da yardımı ile yapılırdı.

Dayanışmanın çok önemli olduğu diğer bir gelenek ise cenaze törenleriydi. Cenazelerde komşular görevleri paylaşırlardı ve kalabalıkta toplu hareket gözlenirdi. Beraber dua edilir ve komşular merhumun evine 10-15 gün boyunca yemek getirir ve acılarını paylaşırdı.

Cenazenin 7ci, 40cı ve 52ci günlerinde yakınları beraber dua etmek veya mevlit okumak için merhumun evine davet edilirdi.

On several days like the 7th, the 40th or the 52nd night after the death, people are invited to the home of the deceased to pray together.

Circumcision is another ceremony held in public and treated as communal event. The family of the boy wakes up very early in the morning and takes the boy all around the village accompanied by the sound of drums and clarinets. There is a big celebration in the evening, where the circumcision itself takes place, a matter of seconds, after about 2 hours the boy can get out of bed.

A farewell for a young man joining the army is another reason for celebrating. On the day of departure people come together and accompany the boy throughout the village. While leaving the village he kisses elder people, dances and says goodbye. Tradition has remained, because going to army is still a very honourable thing in a life of every young man.

Joining the army / Bir vedalařma sahnesi

In all the traditions the role of the women is strongly emphasised, because women are treated as the ‘hearth keeper’, in charge of house and family, and therefore not involved in public actions. But nowadays– throughout the country– the situation has changed. Women do not wear traditional clothes (şalvar or yemeni) any longer and are owners of local shops.

Circumcision (Çetin Model Village) / Sünnet (Çetin Maket Köyü)

Sünnet diğer halk içerisinde kutlanan ve toplumsal olan bir törendir. Sünnet olacak çocuğun ailesi sabah çok erken kalkıp çocukla birlikte tüm köyü davul ve zurna eşliğinde dolaşırlardı. Sünnet 2 yada 3 saniye sürer ve yaklaşık 2 saat sonra çocuk yatağından kalkabilir.

Askere gidenlerle vedalaşmak da diğer bir törendir. Ayrılık gününde halk, askere gidecek olana köy boyunca eşlik ederler. Asker köyü çıkarken yaşlıların elinden öpüp dans ederek vedalaşır. Bu gelenek hala korunuyor, çünkü askere gitmek genç bir erkek için onurlu bir görev.

Tüm bu geleneklerde kadının görevi açıkça belli edilirdi, çünkü kadın genelde evde ve aile içinde görünmeyen işleri yapıp eğlencenin devam etmesini sağlar ve genelde halk içerisinde bulunmazlardı. Fakat bugünlerde – genelde tüm ülkede- durum değişti, kadınlar geleneksel kıyafetler (şalvar, yemeni gibi) giymiyorlar ve işyeri sahibi oldular.

Fakat hala Şirince'de dolaşırken yaşlı bir kadını geleneksel kıyafetler içerisinde sokakta dikiş nakış işlerken görebilirsiniz. Kesinlikle de bu halleri ile köyün otantik havasına katkıda bulunuyorlar.

But still, when you take a walk in Şirince, it is interesting to see old women, traditionally dressed and doing handicrafts in the street. They surely contribute to the authentic village atmosphere of Şirince.

Traditional Craft Work

Traditional craft works from Şirince are crochet work, wooden spoons, embroidery and lace.

You can still meet in the small streets some old people of Greek origin, manufacturing with their own hands some fabrics, dolls or crowns of flowers that are sold to the young girls. The craft industry is the principal activity of Şirince's women.

Architecture

One of the greatest assets of Şirince is its architecture and the village is known for it. Because of its value, the whole of Şirince is under heritage protection since 1986.

The panorama of the village is very photographic. Almost all of the houses are built in the 19th century and their original appearance is (almost) untouched.

The village is a tight knot of two storied white buildings with many windows and protuberant low stone roofs. On the second floors, almost all the buildings have dormers, supported by simple consoles. Some of the eaves are vaulted, some have simple rafters.

Streets of Şirince / Şirince sokaklarından birisi

Embroidery / Geleneksel El İşleri

Geleneksel El İşleri

Şirince'nin geleneksel sanat eserleri arasında tığ işleri, tahta kaşıklar, dikiş nakış ve dantel işleri bulunmaktadır. Hala küçük sokaklarda kendilerinin yaptıkları dokuma işlerini, kumaş bebekleri ve çiçeklerden yapılma taçları genç kızlara satan Yunan kökenli yaşlı köy kadınları ile karşılaşabilirsiniz. Bu el işi endüstrisi köy kadınlarının ana etkinliğidir.

Mimari Yapı

Şirince'nin en önemli varlıklarından biri mimari yapısıdır ve köy bu yapı ile anılmaktadır. Bu değeri yüzünden 1986'dan beri Şirince kültür mirası olarak korunmaktadır.

Köyün görünümü fotoğraf çekmeye çok elverişlidir. Evlerin hemen hepsi 19. yy da yapılmış ve hala orijinal dokusuna (hemen hemen) dokunulmamıştır.

Köy biri birine bitişik iki katlı beyaz bol pencereli çıkık ve alçak taş tavanlı evlerden oluşmaktadır. İkinci katlarda gelende tüm evlerde yatak odaları bulunmakta ve tek kolon ile desteklenmektedir. Damların bir kısmının saçakları kubbeli bir kısmı ise basit kirişlerden oluşmaktadır.

Eskiden giriş katları hayvanlar için ya da depo olarak kullanılırdı bu yüzden genelde pencereleri olmazdı ve ikinci kat yaşayanlara aitti. Geleneksel Türk evlerinde çatı çeşitli aktiviteler için düz yapılır, Şirince'de Yunan etkisi ile böyle düz çatılar bulunmamaktadır.

Historically the first floor was used for animals and as storage rooms and so they do not have many windows. The second floor was used by people. Traditional Turkey houses have flat roofs, used for different activities. In Şirince there are no flat rooftops because of their Greek origin.

The first floors of the houses are built from stone and plastered. Stone, because it is easy to get in the area and helps to keep houses cool in summer. Living quarters on the second floor are built from wood and also plastered. Some houses are decorated with paintings.

There aren't many new buildings in the village and the few existing do not really offend the eye. Yet, a closer look reveals their differences- made from concrete, with different shapes and windows.

The streets of Şirince are another sight worth seeing. They are made from cobble stones and are not paved. The streets are very narrow because they were originally used only by pedestrians, donkeys and horses. Therefore there is not much room for cars. There is only one road on which cars and minibuses are allowed to drive, because the village is situated on the hillsides and the streets are often like narrow serpentine between houses.

New cut stones were used to pave the main street of the village. Other streets have still stones from older periods- cobble stones of different shape and size, grass growing in the gaps.

All of this creates a very authentic look of the village and to experience this special atmosphere is very nice.

Nature and Local Products

Şirince has the typical characteristics of Mediterranean flora with its wide maquis vegetation. Pine and Olive Trees are seen all over the village. The peaches of the village are well known in Turkey. The other main produce of the land are Olives, Figs and Grapes. The Şirince village settlement is a protected urban site and 3rd degree natural site area.

In addition, vineyards and orchards in the surroundings of Şirince are a declared 1st degree natural site area. Unfortunately, 165 hectares of forests have burnt in the summer of 2008.

Since old times Şirince is famous for its wines. Especially, the homemade wines made from Peaches, Apples and Grapes are the main attractions for tourists. Therefore, making and selling wines has considerably developed and became an important income source for the villagers. It was possible to find good, home-made wine almost everywhere until a wine factory was built and wine making became mechanically standardised and regulated by legislation. Nowadays it is hard to find an original homemade wine in Şirince.

Evlerin birinci katı sıva yerine taştan yapılmakta çünkü bölgenin yapısı dolayısı ile taş temini daha kolay ve yaz aylarında evleri daha serin tutuyor. İkinci kattaki oturma odaları ahşaptan yapılmakta ve aynı zamanda sıva ile kaplanmaktadır. Bazı evler dekoratif olarak boyanmıştır.

Köyde pek yeni yapı bulunmuyor ve olanlarda göze kötü görünmüyor. Yakından bakıldığında betondan yapılmış oldukları, farklı şekilleri ve pencereleri gibi farklılıkları ile açığa çıkıyor.

Şirince'nin kaba taştan yapılmış ve kaldırımı olmayan sokakları da görülmeye değer. Sokaklar yayalar, eşekler ve atların geçebileceği şekilde yapıldığından çok darlar. Bu yüzden araçlar için yeterince yer yok. Arabalar ve minibüslerin girmesine izin verilen tek bir yol var, çünkü köy yamaçta kurulduğu için genellikle evlerin arasında dar yılansı sokaklar bulunuyor.

Köyün ana caddesinde yeni kesilmiş taşlardan yapıldı kaldırımlar bulunuyor, diğer sokaklar da aralarından otların çıktığı değişik şekil ve boyuttaki eski zamandan kalma kaldırım taşları ile döşenmiş.

Tüm bunlar köye daha orijinal bir görüntü katıyor ve bu atmosferi yaşamak çok güzel bir deneyim.

Doğa ve Yerel Ürünler

Şirince yaygın maki bitki örtüsü ile tipik bir Akdeniz florasına sahip. Çam ve Zeytin Ağaçları köyün her yerinde görülebilir. Şeftalileri ile de ülke çapında üne sahiptir. Bölgedeki diğer ana ürünler de Zeytin, İncir ve Üzüm. Şirince köy yerleşimi şehir koruma planında ve 3. derece SİT (doğa koruma) alanıdır.

Buna ek olarak Şirince çevresindeki Üzüm bağları ve meyve bahçeleri de 1. derece SİT (doğa koruma) alanı ilan edilmiş. Ne yazık ki 2008 yazında 165 hektar orman alanı yanmıştır.

Eskiden beri Şirince şarapları ile ünlü bir yerdir. Özellikle turistlerin ilgisini çekenler Şeftali, Elma ve Üzümden yapılan ev yapımı şaraplar. Bu nedenle de şarap yapımı ve satışı daha gelişmiş ve köylüler için de önemli bir gelir kaynağı olmuş. Bir şarap üretim tesisi açılıp, standart şarap üretilmeye ve yasa ile korunmaya başlamadan önce iyi, ev yapımı şarabı neredeyse her yerde bulmak mümkündü. Şimdilerde Şirince de gerçek bir ev yapımı şarap bulmak çok zor.

Yerel halk pazarda, kullanmak ve dekoratif olarak asılmak üzere zeytinyağı sabunu ve aynı zamanda zeytinyağı üretilip satıyor. Pazarda Lavanta, Kekik, Nane, Adaçayı gibi kurtulmuş bitkiler ve kurutulmuş meyve ve sebze

In the market place local people produce and sell *olive oil soap* to be used or hanged on the wall as decoration and also olive oil. It is possible to find dried herbs like Lavender, Thyme, Mint, Sage and dried fruits and vegetables.

Homemade *tarhana*, which consists of dried goods, based on a fermented mixture of grain and yoghurt and usually made into a thick soup, can be bought in the streets of Şirince.

Homemade pasta is called *erişte* in Turkey. It can be combined with vegetables, but can also be used in soups and rice dishes.

In summer, villagers hang the fruits and vegetables on roofs or wherever possible to dry them and keep them until winter. Local people make *turşu*, which is prepared by pickling and preserving winter vegetables in big jars. Homemade *pekmez*, a kind of molasses obtained from grape juice, is used as a substitute for sugar (www.nisanyan.com, 2009) and can be found in the market. Another important plant is wheat and different products– still commonly used- made of wheat, like bulgur, *dövme* (hulled wheat), *yarma* (cracked wheat), *firik* (dried green wheat) and *düğürçük* (bulgur flour). There is also a variety of dairy products such as *yogurt*, *ayran* and many sorts of *cheese*.

Şirince panorama

REFERENCES

- Anonymous. 2009. Web <http://urbanforestry.ifas.ufl.edu/Terminology.shtml>
Anonymous. 2009. Web site. <http://www.nisanyan.com>.
Çetin, A. 2007. Çetin Model Village-Akviran 1950. İzmir.

bulabilmek de mümkün.

Homemade products / Ev yapımı ürünler

Mayalanmış tahıl ve yoğurttan oluşan, kurutulmuş ürünler içeren ve genelde koyu bir çorba yapımında kullanılan ev yapımı tarhanayı da Şirince sokaklarında bulabilirsiniz.

Ev yapımı makarna Türkiye'de *erişte* olarak anılıyor. Sebzelerle aynı zamanda çorbalar ve pilavla da beraber kullanılabilir.

Yazın köylüler meyve ve sebzeleri çatılara ya da bulabildikleri uygun yerlere asarak kışın da kullanabilmek için kurutuyorlar. Yerel halk kışlık sebzeleri büyük kavanozlarda *turşu* haline getiriyor. Ev yapımı üzümden elde edilen pekmez de şeker yerine kullanılabilir ve pazarda bulunabilir. Diğer önemli tahıl ise buğday ve genelde kullanılan türleri, *bulgur*, *dövme*, *yarma*, *firik* ve *düğürçük*. Aynı zamanda yoğurt, ayran ve peynir çeşitleri gibi pek çok mandıra ürünü bulunabilir.

REFERANSLAR

- Anonim 2009 web sitesi <http://urbanforestry.ifas.ufl.edu/Terminology.shtml>
Anonim 2009 web sitesi: <http://www.nisanyan.com>
Çetin, A. 2007. Çetin Maket Köyü-Akviran 1950. İzmir.

TRADE AND TOURISM - ŞİRİNCE TODAY

Today's Daily Life

Some of the traditions mentioned in the section before are still alive. So, visiting Şirince you can still see some of them in today's daily life.

Strolling around the streets of Şirince, you meet lots of local people selling souvenirs in a variety of shops. The narrow streets of the village belong to the elderly women who sell handicrafts of all kind and other souvenirs, sometimes are knitting, some do needle work. The nice atmosphere is still there, but it is already losing its authenticity little by little.

Nowadays, women are interested in tourism much more than before. Tourism became their prior work. They produce handworks at home to sell to tourists. They don't go to the farms anymore, they prefer to stay at home and produce needle work or embroideries for tourists.

In Şirince, chance willing, you can see a traditional farewell ceremony, the departure of a young man leaving his family for six months or more to join the army. It is an important moment for him and an occasion to say goodbye to all his relatives and acquaintances. He is supported by three or more of his friends, playing clarinet and drum, pacing up and down the streets of the village, waving the Turkish flag, shaking hands, hugging.

Or maybe you can watch women making *gözleme* in a corner of a café, or people just chatting and drinking tea.

Vegetables are drying on roof tops or decoratively hanging on strings to dry.

Socio-Economical Status Quo

In Şirince, people live in the centre of the village. Agricultural work takes place in the vineyards and orchards about 2km from the village (opposite way to the Mathematics Village).

People are used to live as one big family and live close to their relatives even after their wedding, still, young people leave the village for their studies and to go to the university. Many local people are interested in earning enough money to be able to leave the village.

Nowadays most of the population consists of elderly people.

Some people are buying second homes in Şirince and only come for the summer, for a few months during their holidays or once they are retired.

In the province of Selçuk, agriculture and trade are well developed. Industry is not among the main sectors because of the conservation status of many are-

TİCARET VE TURİZM - BUGÜNKÜ ŞİRİNCE

Günlük Yaşam

Yukarıdaki bölümlerde bahsedilmiş gibi adetlerin bazıları hala canlılığını sürdürmektedir. Bu yüzden Şirince'ye gittiğinizde bugünün günlük yaşamında onlardan bazılarını hala görebilirsiniz.

Şirince sokaklarında dolaşırken, dükkanlarda hediyeelik eşya satan pek çok yerli insanla tanışabilirsiniz. Köyün dar sokaklarında her çeşit el işi ve başka hediyeelik eşyalar satan, bazen de örgü ören ve dikiş nakış işleri yapan yaşlı kadınlar vardır. Ancak hala orada olan bu güzel atmosfer, şimdiden özgünlüğünü yavaş yavaş kaybediyor.

Günümüzde ise kadınlar turizm ile eskiye nazaran daha fazla ilgileniyorlar. Turizm onların öncelikli işi haline gelmiş. Kendi evlerinde turistlere satmak amacı ile el işleri üretmekteler. Artık tarlalara gitmiyorlar, onun yerine evde kalıp el işi dikiş nakış yapmayı tercih ediyorlar.

Şansınız varsa, Şirince'de, 6 ay veya daha fazla süreyle askere giden genç erkeklerin ailesinden ayrılışını gösteren geleneksel veda törenini izleyebilirsiniz. Bu onun için önemli bir andır, tüm akrabaları ve eş dostlarına güle güle demesi için bir fırsattır. Davul zurna eşliğinde köyün tüm sokakları bir aşağı bir yukarı adım adım gezilerek, Türk bayrağı, alkışlar ve kucaklaşmalarla arkadaşları tarafından desteklenir.

*Local woman offering traditional products /
Geleneksel ürünler satan yerli kadın*

as, which inhibit industrial sites to be developed. Therefore the only sectors that could develop freely are trade and service.

The Mediterranean climate is an advantage for the cultivation of many agricultural products. However, in the beginning of the 2000's agricultural diversity decreased and fruit production (mainly Olive, citrus fruit, Apple, Peach) became the main agricultural income source. Products are either sold by cooperatives or traders to the villagers or sent to Izmir. The tourism sector is growing rapidly. Nowadays most of the traded goods are related either to agriculture or to tourism.

Making „Gözleme“ / Gözleme pişirmek

Local products / Yerel ürünler

Economy in Şirince depends mainly on tourism. Professional activities are focused on service and trade. The prior sources of income in Şirince are tourism in summer and agriculture over the rest of the year, mainly producing Grapes, Peaches, olive oil and soap.

There is a wine factory, restaurants, hotels, pensions...

Many of the vendors in the streets are independent. Relatives of a same family are competing with each other. They do not seem to mind.

Some people grow their own fruits and vegetables (Peaches, Grapes...) in their gardens and sell some of them in the village or on the Selçuk market.

They also produce olive oil for their own use.

Ya da kahvehanelerin bir köşesinde gözleme yapan kadınları izleyebilir veya çay içip sohbet eden insanları görebilirsiniz.

Bundan başka çatılarda kurutulmak için serilmiş ya da asılmış olan sebzeleri göreceksiniz.

Sosyo-Ekonomik Statüko

Şirince’de insanlar köyün merkezinde yaşarlar. Tümünün köye 2km uzaklıkta olan bağ bahçeleri vardır (Matematik Köyünün karşı yolunda).

İnsanlar aile yaşamına alışıktır. Evlendikten sonra bile akrabalarıyla veya onların yakınında yaşamayı tercih ederlerdi. Şimdilerde ise gençler okumak ve üniversiteye gitmek için köyden ayrılıyorlar ve yerli insanların pek çoğu da köyden ayrılabilmek için yeterli parayı kazanmakla ilgileniyorlar.

Bu nedenle köyde yaşayan halkın çoğu yaşlı insanlardan oluşmaktadır.

Bazı insanların ise, sadece yazın bir kaç aylığına tatile gelmek veya yaşadıkları ortamdan biraz olsun uzaklaşmak için Şirince’ de ikinci evlerini aldıklarını bilmek çok ilgi çekicidir.

Selçuk İlinde tarım ve ticaret iyi gelişmiştir. Sanayi, gelişebilmesi için ihtiyaç duyduğu alanların korunma statülerinden dolayı ana sektörler arasında değildir. Bu yüzden serbestçe geliştirilebilen sektörler, ticaret ve hizmet sektörleridir.

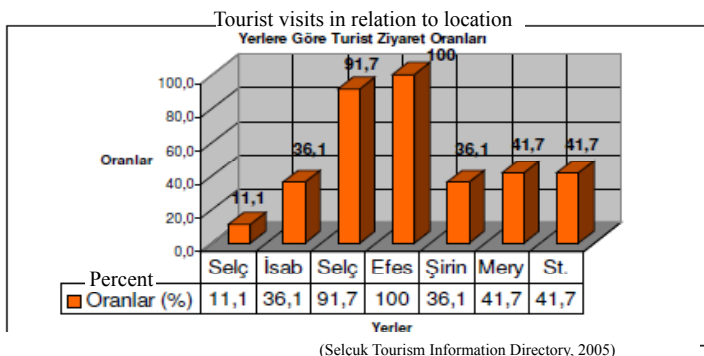
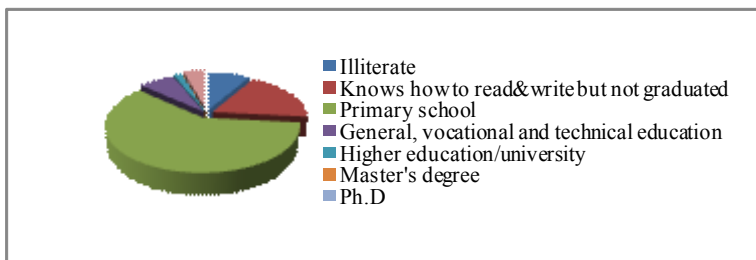
Hemen hemen tüm tarımsal ürünleri yetiştirebilmek için Akdeniz iklimi büyük bir avantajdır. Bununla birlikte 2000’li yılların başlarında tarımsal çeşitlilik azaldı ve meyve üretimi (başlıca Zeytin, Turunçgiller, Elma, Şeftali) tarımın ana gelir kaynağı haline geldi. Ürünler ya kooperatifler veya köylü tüccarlar tarafından alındı ya da İzmir’e gönderildi. Tarımın yerine, hızla büyümekte olan turizm sektörü geçmiştir. Günümüzde ticari mülkün pek çoğu ya tarıma ya da turizme bağlıdır.

Şirince’de de ekonomi esas olarak turizmle ilgilidir. Profesyonel aktiviteler hizmet ve ticaret üzerinde toplanmıştır. Şirince’nin önceki gelir kaynakları, yaz turizmi ve başlıca üretimi Üzüm, Şeftali, zeytinyağı ve sabun olmak üzere yıl boyu yapılan tarımdır.

Şirince’de bir şarap fabrikası, restoranlar, oteller ve pansiyonlar bulunmaktadır. Sokaklardaki satıcıların çoğu bağımsızdır. Aynı ailelerin akrabaları birbirleri ile yarış halindedirler. Ancak bu duruma pek aldırış ediyor gibi de görünmüyorlar.

İnsanların bazıları kendi bahçelerinden kendi meyve ve sebzelerini (Şeftali, Üzüm...) toplarlar ve ürünlerinden bazılarını köyde veya Selçuk Pazarı’nda satarlar. Kendi kullanımları için zeytin yağı yapmak da kolaydır.

Demography

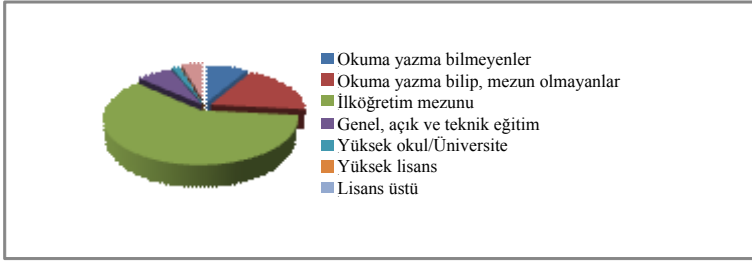
Tourism in Şirince

Today the main income source of Şirince comes from tourists and the money they leave in the village. Most of the villagers are more or less connected to tourism. On the one hand this is a way to earn a monthly income for many people, on the other hand tourism itself creates a number of threats.

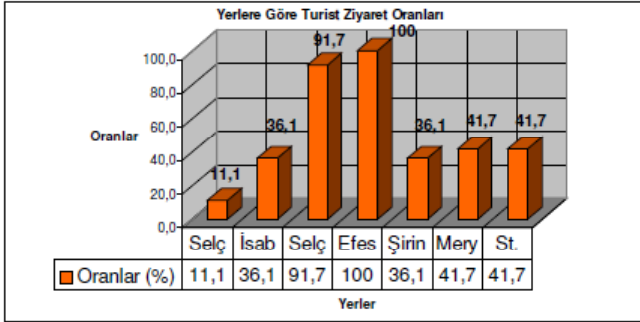
According to our observations most of the tourists arrive in big busses. They have 1/2 - 1 hour to shortly see the village's best known merchandise and the attractions, which made the village famous. These are wine, handicrafts, olive- oil and olive-oil soap. And last but not least the Şirince architecture.

The number of tourist who stay in the village overnight is much lower.

Demografi

İzmir Selçuk hakkında eğitim istatistikleri (<http://www.tuik.gov.tr>,2009)

(Selçuk Turizm Danışma Müdürlüğü,2005)

Şirince’de Turizm

Bugünlerde Şirince’nin ana gelir kaynağı turistler ve onların köye bıraktıkları paradır. Köylülerin çoğu az ya da çok turizm ile ilişkilidirler. Bu, bir taraftan pek çok insan için aylık geliri kazanmanın bir yoludur, ancak diğer bir taraftan da turizm kendi tehlikelerinden birini yaratır.

Bizim gözlemlerimize göre turistlerin çoğunun büyük otobüslerle geldiklerini görüyoruz. Köyün en iyi bilinen ticari ürünlerini ve köyü meşhur kılan büyüleyiciliğini kısaca görebilmeleri için sadece ½-1 saate sahiptirler. Bunlar şarap, el işi, zeytinyağı ve zeytin yağından yapılmış sabundur. Ve son olarak ama aynı derecede önemli olan Şirince mimarisidir.

Ancak köyde geceleme için kalan turist sayısı çok azdır.

Analyses Results

The village is well known and although there are signs of weaknesses in managing the tourism business, many people have solid incomes thanks to the increasing number of tourists. No rules are applied to how and what is allowed. There are no plans how to develop and no idea how the village would like to be seen in the future. All aims have yet to be defined, therefore local people feel that tourism in Şirince is not well organised. Also some people believe, that a lack of rules is more beneficial to them. However, planning their future would help them to prevent deadlock.

One of the biggest values of the village is its appearance and architecture, already a great asset for tourists. But paper work concerning restoration takes a lot of time and often leads to abandon restoration plans completely. Yet, if the houses will be ruined, the village will lose much of its great appearance and that will lead to losing many tourists. The offered products (wine, olive-oil) will not be attractive enough to keep tourists coming to village without its historical facade.

Villagers know that tourists mainly visit Şirince because of its architecture, but because of bureaucracy possible profit to the village remains unachieved.

One reason why the restoration process is so slow, is the lack of enough workmen and experts with right skills - how to restore old house, what kind of materials to use, what techniques to use. Traditional ways of building have been forgotten and these methods are exactly what is required in heritage protection.

Though there are some men who have regained the old skills, there are still not enough of them. There is a great need for more men with traditional building skills.

Nowadays the villagers offer various goods to tourists. Some of them are of local origin (wine, olive-oil, handicrafts), others are products that tourists can buy from every location in the global tourism business (souvenirs). Choosing this easier way, people start to forget, with what Şirince became known for in the first place.

People started to look for new alternatives, when tourist demanded more than was possible to offer locally. The solution was factory made products – they are produced faster and offer an instant answer for the demand. So, slowly the request for high quality handicrafts and wine decreased, and the role of non local products grew, today it is really hard to find products of local origin.

Most of the products, offered to tourists are much the same or similar. Although people earn their income and tourist buy the offered goods, they

Analiz Sonuçları

Turizm işlerinin yönetimindeki eksikliklere ait pek çok belirti olmasına rağmen köy iyi bilinmektedir, pek çok insan da turist sayısındaki artış sayesinde kesintisiz, sağlam bir gelire sahiptir. Öncelikle nasıl olması ve nelere müsaade edilmesi konusunda herhangi bir kural yoktur. Ayrıca nasıl gelişeceği ve gelecekte köyün kendisini nerede görmek istediği konusunda da herhangi bir plan yoktur. Tüm hedefler bir an önce belirlenmelidir, çünkü yerel insanlar, Şirince'deki turizmin, iyi organize olmadığını hissetmektedirler. Birtakım kuralların eksikliğinin onlar için daha faydalı olduğuna inanan bazı insanlar da olmasına rağmen, yine de, geleceği planlamak, kördüğümü engellemeye yardım eder.

Houses of Şirince / Şirince evleri

Köyün en büyük değerlerinden birisi de zaten pek çok turist için muhteşem bir manzara olan görünüşü ve mimari yapısıdır. Fakat restorasyon işlemleri için gerekli dokümantasyonun değerlendirilmesi çok zaman alacaktır ve bu da onların restorasyon planlarından vazgeçmelerine neden olacaktır. Evler yıkılmaya başladığında köy, muhteşem görünümünü ve dolayısıyla gelen turistlerin de çoğunu kaybetmeye kadar gidecektir. Şu anda sunulan ürünler de (şarap, zeytinyağı) köyün tarihi yapısı dışında turistlerin köye gelmelerini sağlamak için yeterince etkileyici güçte olmayacaktır.

Köylüler, turistlerin büyük bir kısmının, köy mimarisi yüzünden Şirince'ye geldiğini biliyorlar fakat bürokrasiden dolayı, köyün kar potansiyeline ulaşamadan kalır.

Bunun bir sebebi, restorasyon işlemlerinin son derece yavaş olması ve doğru beceriye sahip yeterli sayıda işgücü ve uzmanın olmamasıdır. – Eski evler

Houses of Şirince / Şirince evleri

would like to have diversity. There are many shops in the village (maybe even too many), where the articles on offer do not differ from its neighbour.

The most of the offered goods are not of local origin and rather without ‘soul’. The label on a wine bottle might state that the wine is named after the village, but on a closer look you find out that it is actually produced in İzmir or in Selçuk. Same story for olive-oil and soap. Local products can be only discerned by their lack of a prefabricated label.

Looking at the restaurants’ wine list you hardly find any local wines there. The quality of the wine has decreased because of the high demand and people’s wish to fulfil it.

If asked, the villagers know exactly what the village’s main products are and why the village is famous (wine, oil, architecture), but there is no understanding of how valuable these attractions really are. Without noticing that all this belongs to their past and is something that they can be proud of, the existing values seem not to belong to the local people, they are not treated as their own. All local products are regarded merely as attractions for tourists.

The threats that could compromise Şirince in the moment, are not only caused by the effects of tourism, but also by a lack of awareness among local people. Offering our idea of responsible tourism, we saw that some villagers did not really want to change their way of life. At the same time they were doubtful about what responsible tourism might offer them in the future – is there a place for them and will it ensure income to local people?

Migration might become a big problem, too. Nowadays, the young local population is moving away to big cities for their studies and to work. Non locals are moving in, using village houses as their summer residents. A possible future scenario shows more ‘outsiders’ than original villagers. This situation would change the whole outlook of the village’s future.

And, as long as the attention is focused mainly on tourism, on shops and non-local origin products, there will be less and less traditional lifestyle.

Today agriculture is a secondary occupation, but still many villagers have

nasıl restore edilir, ne tür malzeme ve hangi teknikler kullanılır. İnşa etmenin geleneksel yolu unutulmuştur ve aslında bu metotlar da mirası korumanın tam olarak ne istediği ile ilgilidir.

Eksi becerileri geri kazanan bazı ustalar olmasına rağmen hala onlardan yeteri kadar yoktur. Geleneksel inşa beceri ve bilgisine sahip olan daha fazla insana büyük ihtiyaç vardır.

Günümüzde köylüler turistlere çeşitli ticari ürünler sunarlar. Bunlardan bazıları yerel kökenli (şarap, zeytin yağı, el işleri), diğerleri ise turistlerin turizm işi yapılan her türlü mekandan (hediyeelik eşya) alabilecekleri ürünlerdir. Daha kolay yolu seçerek, insanlar Şirince'yi nelerin meşhur ettiğini unuttu.

Turistler yerel olarak sunulandan daha fazlasını istemeye başladıklarında, insanlar yeni seçenekler aramaya başladılar. Çözüm ise fabrika yapımı ürünlerdi. – bunlar daha hızlı üretilir ve talebe anlık cevap sunar. Bu yüzden, daha yüksek kalitede elişleri ve şaraba olan talep yavaş yavaş azaldı, yerel olmayan üretimin rolü büyüdü; şimdilerde yerel kaynaklı ürünler bulmak son derece zordur.

Turistlere sunulan ürünlerin çoğu aynı veya birbirinin son derece benzeri şeylerdir. İnsanlar kendi gelirlerini kazanmalarına ve turistlerin de sunulan malları almasına rağmen, yine de turistler çeşitlilik istemektedirler. Köyde satılık eşyaları komşularından farklı olmayan çok sayıda dükkan vardır.

Sunulan mallar çoğunlukla yerel kaynaklı değildir. Şarap şişesindeki etiket şarabın adını köyden aldığını gösterebilir. Daha yakın bir bakışla onun gerçekten İzmir ya da Selçuk' ta üretildiğini göreceksiniz.

Zeytin yağı ve sabunu için de hikaye aynıdır. Yerli ürünler sadece önceden hazırlanmamış etiketlerinden ayırt edilebilir. Restoranların şarap listesine baktığımızda yerel şarap bile bulamayabilirsiniz. Yerel halkın bu yüksek talebi karşılama isteğinden dolayı şarabın kalitesi de azaldı.

Souvenirs / Hediyeelik eşyalar

Sorulursa, köylüler Şirince'de köyün ana ürünlerinin ne olduğunu ve bu köyün niçin ünlü olduğunu (şarap, yağ, mimari) bilirler, fakat bu cazibelerin gerçekten ne kadar değerli olduğu konusunda hiç bir anlayış yoktur. Tüm bunların geçmişlerine ait olduğunu ve gurur duyulacak bir şey olduğunu fark etmenin

Şirince wines / Şirince şarapları

village then develops into a theme park, where people do not live their natural lives but are acting instead.

It is obvious that Şirince is focused on trade. But in the near future there might not be any locally originated products on the market. A plan to increase the percentage of local products, might yet be hindered by a lack of agricultural land or resources.

There are many questions which the people of Şirince should try to answer urgently - what kind of tourists would they prefer, what kind of people do they like to visit their village, should they steer the offer to steer the demand... They should plan their future considering the answers. Asking themselves questions and trying to find answers helps to modify the tourism business, to see possible solutions and help to build a more sustainable future.

small plots of land around the village where they grow their crops, vegetables and fruits. Agriculture often leads to overusing natural resources – for example the misuse of water. Another hazard to the natural environment are goats, capable to destroy the landscape very quickly. It is necessary to raise people's awareness about their natural environment and its fragility. The resources around Şirince should be supervised, the questions how land is used, how water recourses are used, how harvests are performed etc. should find a sustainable answer.

One of the greatest threats rooted in tourism is the annihilation of local identity (mass tourism), a

dışında, sahip olunan değerler yerel insanlara ait gibi görünmemekte, onlar kendilerinin gibi davranmamaktalar. Yerel ürünler tümüyle sadece turistler için bir albeni olarak kabul edilmekte.

Şu anda Şirince'yi tehlike altına alan tehditler, sadece turizmin etkilerinden değil, aynı zamanda yerel insanların bilinçsizliğinden de kaynaklanmaktadır. Sorumlu turizm için bizim önerimizi sunduğumuzda, bazı köylülerin yaşayış tarzlarını değiştirmek istemediklerini gördük. Aynı zamanda sorumlu turizmin gelecekte onlara neler sunabileceği konusunda da karamsar görünmektedirler - onlar için bir yer var mıdır, ve o yerel insanlara bir gelir sağlayabilir mi?

Göç de büyük bir problem haline gelebilir. Bugünlerde, genç yerli popülasyon eğitimleri veya çalışmak için büyük şehirlere taşınmaktalar. Yerli olmayanlar ise köy evlerini yazlık konaklama yerleri gibi kullanmak için köye taşınmaktalar. Esas yerel insanlardan çok yabancıların olması gibi bir durum meydana gelebilmektedir. Bu durum köyün geleceğini genel bir bakış açısı ile değiştirebilecektir.

İlginin çoğu turizmde, alış-veriş dükkanlarında ve yerel kaynaklı olmayan üretime odaklandığı sürece, gitgide azalan geleneksel bir yaşam şekli olacaktır.

Bugün, tarım ikinci meslektir, yine de köylülerin çoğu, köyün etrafında ekinlerini, sebze ve meyvelerini yetiştirdikleri küçük arsalarla sahiptirler. Tarım, bazen doğal kaynakları aşırı kullanıma götürür – örneğin suyun suistimal edilmesi. Doğal çevreye başka bir tehlike tabiatı hızla yok etme yeteneğine sahip keçilerdir. Doğal çevreleri ve bunun hassaslığı hakkında insanların farkındalığının artırılması gereklidir. Şirince'nin çevresindeki kaynaklar gözden geçirilmeli, toprağın nasıl kullanılacağı, su kaynaklarının nasıl kullanılacağı, mahsullerin nasıl kullanılacağı vb. sorulara uygun bir yanıt bulunmalıdır.

Turizmde köklü en büyük tehditlerden biri turizmin yerel kimliğinin bozulabilirliğidir. (kitle turizmi), köy insanların doğal yaşamlarını yaşayamadığı onun yerine yaşıyormuş gibi davrandığı bir eğlence alanı olarak gelişebilir.

Şirince'nin ticarete odaklandığı açıktır. Fakat yakın gelecekte pazarlarda yerel kaynaklı hiç bir ürün olmayabilir. Yine de yerel üretimin yüzdesini arttırmaya yönelik bir planlama, tarım alanları ve kaynak yetersizliğinden dolayı gerçekleştirilemeyebilir.

Şirince halkının acilen cevaplamak zorunda olduğu bir çok soru vardır- ne çeşit bir turiste ihtiyaç duydukları, köylerini ne tür insanların ziyaret etmesini tercih ettikleri, talebi yönetmek için arzı mı yönetmeliler... bu yanıtları değerlendirerek kendi geleceklerini planlamalıdır. Bu turizm faaliyetlerini değiştirmek için yanıtlar bulmak, olası çözümleri görmek ve daha uzun soluklu bir gelecek yaratmak için kendi kendilerine sorular sormalıdır.

RESPONSIBLE TOURISM - ŞİRİNCE TOMORROW

Şirince has much potential to develop responsible tourism by using its numerous strengths. Indeed, the village is particularly lucky to be located in such a beautiful place, surrounded by maquis and hills. The landscape of the vicinity is typically Mediterranean with olive trees and shrubs. For sure, many people would be interested in hiking or other outdoor activities, which combine sport and the discovery of the surroundings and would be nature friendly at the same time. For instance, horse riding is a playful way for families to move around the village.

Additionally Şirince is located in the vicinity of Ephesus, Selçuk and Saint Mary and is visited by tourists passing to Kuşadası, İzmir, Marmaris and Bodrum.

Traditional cooking / Geleneksel mutfak

It is an attractive and easily reachable choice for daily eco tourism.

Historical background and Greek influence are still visible in the village through its architectural features. The old houses, made of stone and wood, give the place an authentic atmosphere, attractive to and appreciated by tourists.

The village combines a Greek and Turkish way of life.

Even if in other places in Turkey traditional architecture exists, the Greek houses here are quite unique and embody an originality to maintain. The restoration of these houses might take a long time and might be quite complicated, yet we think they are a treasure that should be preserved. Of course, one must not forget that an adaptation to actual convenience is necessary to offer people a comfortable way of life. Many of the carefully restored traditional houses have turned into family pensions or hotels. With a little effort these accommodations can be managed and lead in a much ‘greener’ way:

SORUMLU TURİZM - YARINKİ ŞİRİNCE

Şirince, sahip olduğu birçok güçlü yönünü kullanarak sorumlu turizmi geliştirme potansiyeli olan bir yer. Bu kadar güzel makilik tepelerle çevrili bir köy gerçekten şanslıdır. Şüphesiz ki böyle bir yere gelen birçok kişi spor ve keşfi birleştiren ve aynı zamanda da doğa dostu olan, yürüyüş ve diğer açık hava aktiviteleri ile ilgilenecektir. Örneğin, at ile yapılan gezintiler ailelerin köyde dolaşabilmesi için eğlenceli bir yol olabilir.

Diğer taraftan Şirince Efes, Selçuk ve Meryem Ana çevresinde olmasından dolayı Kuşadası, İzmir, Marmaris ve Bodrum'a gelen turistler tarafından ziyaret edilmektedir. Bu da günübirlik eko turizm için çekici ve alternatif bir seçenektir.

Köyün tarihi geçmişi ve Yunan etkileri de hala köyün mimari niteliklerinde görülebilmektedir. Bu eski ahşap evler, bölgeye turistleri çeken ve onlar tarafından da çok beğenilen otantik bir atmosfer sunarak, Yunan ve Türk yaşam tarzını birleştiriyor. Bu tarz evler Türkiye'deki diğer şehirlerde de görülse bile, buradaki Yunan evleri eşsiz ve korunmaya değerdir. Evleri restore etmek uzun zaman alabiliyor ve biraz da zordur fakat korunabildiği kadar korumak burası için bir hazine niteliğindedir. Elbette unutulmamalıdır ki gerçeğine uygun bir restorasyonla çağdaş bir konfor sunulmalıdır.

Dikkatlice restore edilen eski tip evlerin birçoku aile pansiyonlarına yada otellere çevrilmiş, küçük bir çaba ile tesisler daha çevreci bir şekilde yönetilebilir.

* Misafirlerin sürece katılımı sağlanırsa, çamaşırlar (havlular, çarşaflar) hergün yıkanmak zorunda değildir. Sadece yere bırakılan yada çamaşır poşetlerine atılan havlular o gün, çarşaflar ise talep edildiğinde yıkanabilir.

* Bulaşıklar ve çamaşırlar çevre dostu deterjanlar kullanılarak yıkanabilir.

* Banyolar, tuvaletler, mutfaklar su tasarrufu sağlayan ekipmanlarla donatılabilir. Ek olarak misafirlerden sarfiyatı önlemek için musluk ve tuvalet suyunun boşa akmasını önlemeleri istenebilir.

* Şirince yazın bile serin bir yer olduğundan, klimalar yerine tavan vantilatörleri kullanılabilir.

* Oteller, pansiyonlar ve restoranlar yerel olmayan ve paketlenmiş ürünleri kullanmamalıdır. Tercihen organik olarak yetiştirilmiş ürünler küçük kaplarda sunulabilir, böylece atıklar azalmış ve misafirler için daha çekici olmuş olur.

* Şişe su kullanılmamalı ve satılmamalıdır. Plastik su şişeleri modern turizmin felaketidir ve köyde yasaklanmalıdır. Su damacanalardan sürahi ile sunulmalıdır.

* Their laundry (towels, linen etc.) does not have to be washed every day, if the guests are asked to be involved in the process. Only towels that are thrown to the floor or put in a provided laundry bag are changed or washed on the day, bed linen is washed on demand.

* Dishes and laundry can be done using nature friendly detergents.

* Bathrooms, toilets, kitchens can easily be equipped with water saving devices, additionally guests can be asked to help saving resources by not letting faucets and taps running.

* Since Şirince is cool at night even in summer, ceiling fans can be used instead of air conditions.

* Hotels, pensions and restaurants should not use non local and pre packed food. Preferably organically grown can be served in small dishes, there is less waste and the attraction for the guests is higher.

* No bottled water should be used or even sold. Plastic water bottles are the bane of modern tourism and should be banned from the village. Water can be offered in carafes, coming from big cans.

Additionally the whole village can be equipped with energy saving electric devices and bulbs. Movement switches on balconies, verandas and even some side streets help to save a lot of energy and are much more economical. Waste should be managed, separated and recycled. Every quarter can have a compost heap for kitchen and garden waste. If implied well a compost heap does not smell or attract flies. Plastic bags should be banned from the village, nice bags made from fabric, similar to the ones used to sell wine, can be manufactured and sold to the tourist to carry their goods. The manufacturing of the bags also provides work places, especially for women.

All of these methods are not really restrictions, they can be easily explained to tourists and guests on folders and posters, on menus and hotel brochures. They describe and state a more responsible system, attract tourists rather than deter them- a modern ecologically orientated tourist loves to be part of good sensible nature friendly tourism.

To implement these rules in the whole village the administrations and the private sector should come together to think about ways to carry out these efforts. Meetings twice a year to plan and evaluate the season and founding an effective tourism cooperative might be helpful to lead the village into a more sustainable future.

Most of the tourists come only for a few hours and buy some local products in one of the numerous shops of the main streets. Many doors are open to diversify the products offered to tourists. We can imagine selling handmade models – with the characteristic architecture of typical Şirince houses – made out of wood,

Buna ek olarak tüm köy enerji tasarrufu sağlayan elektrikli aletler ve ampullerle donatılmalıdır. Balkonlara, verandalara ve bazı sokak kenarlarına koyulacak hareket sensörleri ile enerji tasarrufu sağlanabilir ve daha ekonomik olur. Tüketim yönetilebilir, ayrılabilir ve yeniden kazanılabilir. Mutfak ve bahçe atıkları için köşelere organik atık kümeleri oluşturulabilir, doğru uygulandığında koku yaymaz ve sinek çekmez. Plastik poşetler köyde kullanılmamalıdır, şarap satışında kullanılan şirin dokuma çantalara benzeyen çantalar üretilip eşyalarını taşımaları için turistlere satılabilir. Bu çantaların üretimi de özellikle bayanlara yeni iş alanı yaratabilir.

Tüm bu metotlar yasaklama değildir, tüm turistlere ve misafirlere dosyalar, posterler, menüler ve otel broşürlerinde kolayca anlatılabilir. Ve bunlar daha sorumlu bir sistem için açıklayıcı ve vurgulayıcıdır. Bütün bunlar, turistler için itici değil daha da çekicidir ve modern bir ekolojik turist doğa dostu turizmin bir parçası olmaktan mutluluk duyacaktır.

Köyün yönetimi için köy idaresi ve özel sektör bir araya gelmeli ve beraberce bunların nasıl yönetileceğine karar vermelidir. Planlama ve geliştirme için yılda iki kez bir araya gelmek ve bunu etkili bir kooperatif kurarak yapmak köyün sürdürülebilir geleceği için daha faydalı olacaktır.

Advertising: "Collect the peaches from the tree by yourself"

organic soaps from olive oil and various olive products.

The village inhabitants could also promote their own cultural garments, inspired by Greek and Turkish dress cultures or the develop a synthesis of both.

“Collect the peaches by yourself” / “Dalından kendin toplu”

A Festival, the ‘Şirince Bagbozumu, Üzüm ve Sarap Festivali’ used to be organised every October in Şirince. But because of some local trouble, it was abandoned. Responsible Tourism could inspire the revival of old traditions and encourage the protection of our cultural heritage. Moreover, tourism could benefit from these opportunities and contribute to the spreading of responsible tourism.

According to the seasons, picking and packing of fruit can be a feature of responsible tourism: tourists, coming for a week, could pick fruit and help with farm work in exchange for accommodation. This is one way to discover the daily life of the village, while creating some links with the population. According to our interviews, cooking and wine-making activities are interesting to tourists, who could participate in gözleme, tarhana, bulgur, ayran or butter making processes. At the same time information material about cultural and culinary customs should be provided.

Every summer since 2007, the Mathematic’s Village has been accommodating students and teachers from all over Turkey. This can be considered as a great chance for future local tourism, too. Because these guests regularly visit Şirince and claim to be interested in responsible tourism activities. The marketing of these possible new features can be quickly effective thanks to word-of-mouth promotion and/ or advertising. The offer of different activities can attract newcomers and give a fresh breeze to the village, which already benefits from a unique fame, attracting always more and more tourists.

So why not attract responsible tourists ???

Turistlerin çoğu buraya sadece birkaç saatliğine, ana caddelerde bulunan dükkanlardan birkaç yerel ürün almak için geliyorlar. Kendilerine sunulan ürünlerin çeşitlendirilebilmesi için birçok açık kapı bulunmakta. Örnek verecek olursak, Şirince evlerinin mimari karakteristiğini yansıtan ahşaptan yapılmış el yapımı ev maketleri, zeytinyağından yapılan organik sabunlar ve zeytinden yapılan çeşitli ürünler gösterilebilir. Köy sakinleri, kendi geleneksel kıyafetlerini, Yunan ve Türk giyim kültürü veya ikisinin sentezi bir tarz ile sunabilirler.

Ayrıca doğal ve tarımsal turizm de uygulanabilir. Pek çoğunun kendi meyve bahçeleri ve sebze tarlaları bulunmaktadır. Şirince şarabı ile ünlü bir yöredir ancak; yıllar geçtikçe evde yapılan şarap üretimi azalmakta hatta yok olmaktadır, bunda hükümetin üretimi kısıtlaması, yeni kanunları uygulamaya koyması ve vergilerin önemi büyüktür. Evde yapılan geleneksel üretimin yeni nesillere aktarılması ve sürdürülmesi kültürel mirasın korunması için önem arz etmektedir.

Eskiden geleneksel olarak Ekim ayında Şirince’de “Şirince Bağbozumu, Üzüm ve Şarap Festivali” düzenlenirdi. Fakat bazı aksaklıklardan dolayı bu festival etkinlikleri terk edildi. Tüm bu fırsatların eko turizm açısından yarar sağlayıcı olarak kullanımı ile hem geçmişte sahip olunan bu kültürel zenginlik korunmuş olacak hem de köyde turizmin geliştirilmesine, dolayısı ile de ekolojik turizme katkıda bulunulmuş olacaktır.

Meyve ve sebzelerin toplanması, paketlenmesi ve saklanması ile ilgili olarak da sezonun belirli bir zamanında turistlere haftalık olarak farklı yerlerde konaklama imkanı verilerek doğal ortamda meyve sebze toplamaları ve tarla işlerine yardım etmeleri sağlanabilir. Bu, halk ile iletişim kurarken aynı zamanda köydeki günlük yaşamın daha iyi anlaşılmasının bir yolu olabilir. Yöresel yemeklerin yapımı ve şarap üretimi gibi aktiviteler de; tarhana, bulgur, gözleme, ayran ya da tereyağı yapım aşamalarına katılımı sağlanan turistler için ilgi çekici olacaktır. Aynı zamanda hem kültürel hem de köy mutfağına ait geleneksel bilgiler verilmiş olacaktır.

Matematik Köyü, 2007 yılından beri yaz boyunca Türkiye’nin hemen her yerinden gelen öğrenci ve öğretmenleri misafir etmektedir. Bu da köydeki yerli turizm açısından büyük bir şans olarak değerlendirilebilir. Çünkü, bu süreç içerisinde gelen ziyaretçiler düzenli olarak Şirince’ye gidip eko turizm aktiviteleri ile yakından ilgilenebilirler. Uygulanabilecek tüm bu yeni özelliklerin sunulması ile de daha uzak ve büyük kitlelere ulaşacak ve zamanla ağızdan ağıza anlatılarak daha hızlı ve etkileyici reklam ve tanıtımlar yapılabilecektir. Farklı aktivitelerin sunulması da yeni gelenler için cazip bir seçenek olacak, daha fazla sayıda turist in etkilenmesini sağlayacak böylece zamanla Şirince Köy’üne başka bir hava da vermiş olacaktır.

Yani neden sorumlu turist olmasın?

This is our VISION of Şirince as we would like to see it 10 years from now:

“Şirince is an attractive historical village with fully restored authentic, yet carefully modernized houses and its own special atmosphere. The villagers are aware of their own cultural and natural values and have successfully planned their lives accordingly. Their main source of income derives from a well managed, sustainable and responsible tourism: they offer locally grown organic food and diversity of homemade quality products, which mirror their soul and traditions. The villagers share their way of life with tourists who appreciate their offers and are in close contacts with the visitors.”

The planning sections of the „Tourism strategy of Turkey – 2023“ (2007) on the website of the Turkish Ministry of Culture and Tourism tries to lead tourism in the country to more sustainability. We hope that our efforts help Şirince to develop into a good example and model with its own character and vision.

Bundan sonraki 10 yılda Şirince için belirlediğimiz VİZYONUMUZ:

“Şirince tamamen restore ve aynı zamanda dikkatlice modernize edilmiş otantik evleri ve kendine özgü özel atmosferi ile çekici olan tarihi bir köydür. Yaşayanlar kendi kültürel ve doğal değerlerinin farkındalar ve buna bağlı olarak hayatlarını başarılı bir şekilde planlıyorlar. Ana geçim kaynakları iyi bir şekilde planlanmış, sürdürülebilir ve sorumlu bir turizmdir: Kendi ruh ve geleneklerini yansıtan yerel organik yiyecekler ve çeşitli ev yapımı kaliteli ürünler sunuyorlar. Köylüler sunduklarını beğeni ile alan turistler ve sıkı ilişkide oldukları misafirlerle yaşam şekillerini paylaşıyorlar.”

Türkiye Kültür ve Turizm bakanlığının web sitesinde bulunan “ Türkiye'nin 2023 Turizm stratejisi” ülkenin turizminin sürdürülebilirliği konusunda planlama bölümleri içeriyor. Umut ediyoruz ki çabalarımız, kendi karakter ve vizyonuyla güzel bir örnek olarak gelişmesi için Şirince'ye yardımcı olacaktır.

Acknowledgements

We want to thank...

- the Region PACA for their support, which made the "Turkey Campus 2009" possible;
- our partner organisation CME/GEC for their confidence and believe in our work, especially Matthieu Guary, Anne-Gaelle Jay, Julie Payen, Elisabeth Kirchner and of course, Jean-Baptiste Lanaspeze;
- the District Governor of Selçuk and the Municipality of Selçuk, especially Öznur Çalikuşu and Yusuf Yavaş from the Department for Social and Cultural Affairs for their trust, understanding and most valuable support and help;
- the Village Mayor of Şirince, Levent Apak and the members of his council for sharing his village with us;
- the former Village Mayor of Şirince, Ali Vurmazdere for giving us confidence;
- the President of the Nesin Foundation and Coordinator of the Mathematic's Village, Ali Nesin, for giving us a home for three weeks and encouraging us;
- his Assistant and the "Good Spirit of the Mathematic's Village", Aslı Can Korkmaz for her never ceasing help and indestructible good mood;
- everybody in the Mathematic's Village who cared for us, but especially Sevim Ablâ from the kitchen, who made sure we were well fed;
- Sevan Nişanyan, who introduced us to Ali Nesin, supported us and patiently answered so many questions about tourism;
- Narin and Ayhan Çetin for an unforgettable day at their "Model Village", for caring for us, taking time for a chat and teaching us a lot about Anatolian Culture;
- Cemil and Yeliz, who made us feel at home;
- as always, the members of the G.A.S.-Der Board for their trust and support;
- ... and everybody else who helped us to realise this fine campus and this book!

Bahar Suseven and the Turkey Campus 2009 Team

Teşekkür

Destek ve yardımlarından dolayı...

- Kampus Türkiye 2009 un gerçekleşmesini mümkün kılan katkılarından ötürü PACA' ya;
 - İsimize duydukları güvenden ötürü organizasyon partnerimiz CME/GEC'e ve özellikle Matthieu Guary, Anne-Gaelle Jay, Julie Payen ve Elisabeth Kirchner'e;
 - Selçuk Kaymakamlığına ve Selçuk Belediyesine, anlayış, işbirliği ve çok değerli desteklerinden dolayı özellikle Öznur Çalığıuşu'na ve Sosyal ve Kültür İşleri Bölümünden Yusuf Yavaş'a;
 - Köylerini bu etkinlik süresince bizimle paylaşan Şirince Köyü Muhtarı Levent Apak'a ve köy heyeti üyelerine;
 - Dostça ve güven veren tutumundan ötürü için Şirince eski Muhtarı Ali Vurmazdere'ye;
 - Desteğinden ötürü medyaya ve özellikle Serdal Bayraktar'a;
 - Üç hafta boyunca bize evlerini açtıkları ve cesaretlendirici desteklerinden ötürü Nesin Vakfı Başkanı ve Matematik Köyü Koordinatörü Ali Nesin'e;
 - Hiç eksilmeyen desteği ve iyimserlik aşılayan havasından ötürü Matematik Köyünün iyilik meleşi, Ali Nesin'in Asistanı Aslı Can Korkmaz'a;
 - Matematik Köyünden bizimle ilgilenen herkese, ve özellikle beslenmemize çok itina eden ve beni oldukça müşkül bir halden kurtaran "Çok- Fonksiyonlu" Sevim Abla'ya;
 - Bizi destekleyen , bizi Ali Nesin'le tanıştıran, turizmle ilgili pek çok sorumuzu sabırla yanıtlayan sayın Sevan Nişanyan'a;
 - Bizimle ilgilenen, Maket Köyde unutulmaz bir gün yaşatan ve zaman ayırıp bizimle sohbet eden, Anadolu kültürü'ne ilişkin birçok yeni şey öğrenmemizi sağlayan Narin ve Ayhan Çetin'e;
 - Kendimiz evimizde gibi hissetmemizi sağlayan Yeliz ve Cemil'e;
 - Güven ve destekleri için G.A.S-der Yönetim Kuruluna;
- ...ve bu güzel kampus etkinliğini ve bu kitabı gerçekleştirmemize katkıda bulunan herkese teşekkürü borç biliriz.

Bahar Suseven ve Türkiye Kampus 2009 Ekibi

Sponsor:

**Région
PACA**

Region Provence-Alpes-Cotes d'Azur/Provanz-Alpler-Kotazur Bölgesi Örgütü

Partners/Ortaklar:

Mediterranean Centre
for the Environment/
Akdeniz Çevre Merkezi

Friends of Gökova-Akyaka/
Gökova- Akyaka'yı
Sevenler Derneği

Local Sponsor/Yerel Sponsor:

Municipality of Selçuk/
Selçuk Belediyesi

Local Supporter/Yerel Destekçi:

Nesin Foundation Mathematics Village/
Nesin Vakfı Matematik Köyü

NESİN MATEMATİK KÖYÜ

Gökova - Akyaka'yı Sevenler Derneği Yayını
Bilim Serisi